

[Gammelgaard]

Både finanslovsforslaget og regeringens lovprogram viser, at selv om denne regering kom til verden for at redde samfundskøkonomien, sker dette ikke gennem besparelser og tal alene. Det skal i den forbindelse ikke overses, at regeringens økonomiske politik i sig selv skaber forudsætningen for en udvikling i samfundet. Muligheden for at etablere nye arbejdspladser er i sig selv en mulighed for modernisering. Vi har da også set talrige eksempler på nyetableringer og udvidelser inden for de erhvervsområder, der vil blive afgørende i løbet af de næste år og årtier.

For at underbygge denne nødvendige udvikling har regeringen foretaget en ændring inden for erhvervsstøtten, så den i højere grad retter sig mod de højteknologiske områder. Det er nødvendigt, hvis industri, handel og servicevirksomhed i tilstrækkelig grad skal kunne konkurrere og skabe arbejdspladser i den kommende tid. For at denne udvikling også skal præge det offentlige, har regeringen sat et moderniseringsprogram for den offentlige virksomhed i gang. Dette program går ikke mindst ud på gennem nye budgetteringsmetoder og nye ledelses- og personaleprincipper at give de offentligt ansatte de bedre arbejdsmuligheder, som de ønsker. Uden ændringer her vil det ikke være muligt for de offentligt ansatte at gøre en for dem selv mere tilfredsstillende indsats. I sidste omgang vil alt dette også være til gavn for alle borgere, idet den offentlige service vil blive forbedret.

Regelsaneringen har foreløbig ført til, at 1.800 cirkulærer og bekendtgørelser m.v. er fjernet. Nogle er fjernet helt, andre er blevet skrevet sammen til én, så forvaltningerne ikke længere skal slå op flere forskellige steder for at finde svar på en sag, men kan nøjes med at se ét sted. Alle regeringens moderniseringsbestræbelser vil skabe en mere effektiv og smidig offentlig sektor til gavn for hele samfundet og for befolkningens, såvel den offentligt ansattes som den privat ansattes, velfærd og livsudfoldelse.

Også det offentlige må naturligvis satse på moderne teknologi. Det har fra enkelte sider inden for fagbevægelsen og inden for socialdemokratiet været hævdet, at dette vil føre til øget ledighed. De tal, der er fremlagt i finansudvalget, viser noget andet, og erfaringerne fra det private erhvervsliv taler også anderledes. I de år, hvor automatiseringen

inden for pengeinstitutterne slog igennem, fra 1968 til 1983, voksede beskæftigelsen inden for dette område fra 29.000 til 42.000, altså med næsten 50 pct.

Reformerne må også ske inden for arbejdsmarkedet. Det kan ikke være rigtigt, at man i nogle områder, inden for nogle fremstillings- og serviceprocesser, mangler arbejdskraft, samtidig med at så mange går ledige. Bevægeligheden på arbejdsmarkedet må derfor gøres større. Det kan blandt meget andet ske gennem den ændring, der nu sker inden for dagpengesystemet. Anvisningen af uddannelsesstilbud i stedet for 2. jobtilbud bør blive et skridt på den rette vej. Det har været sagt, at man ikke kunne skabe flere arbejdspladser gennem uddannelse. Det er ikke rigtigt. De områder, der mangler arbejdskraft, kan få den gennem uddannelse af dem, der søger arbejde inden for områder, hvor der er mangel på arbejdspladser.

Også uddannelsen af vore børn og unge bør hele tiden være undergivet en modernisering. De fire regeringspartier har sammen udarbejdet et oplæg til nødvendige justeringer inden for folkeskolen. Bedre skolestart, flere timer, niveaudelte prøver og friere skolevalg er nogle af de nøgleord, der skal give folkeskolen bedre muligheder. Det er på disse områder, vi kan modernisere til gavn for fremtidens arbejdsmarked, og det bør vi gøre. Derfor skal skolen først og fremmest give børnene de grundlæggende færdigheder, der er grundlaget for al anden uddannelse og udvikling. Der tales meget om solidaritet. Blot man fra den side, der oftest taler om solidaritet, ville huske på, at den grundlæggende uddannelse med henblik på færdigheder og de nødvendige prøver i denne forbindelse er den bedst mulige garanti for, at ingen grupper lades i stikken på arbejdsmarkedet.

Må jeg til sidst sige nogle ting om sikkerhedspolitikken.

»Alle ønsker fred, NATO sikrer det«, står der på nogle små mærkater, man kan få i øjeblikket, og det er jo sagen. NATO har vist sig at være en enestående fredsorganisation. Der gik ca. 20 år mellem de to verdenskrige. Nu er der takket være NATO gået snart 40 år efter den anden verdenskrig, uden at Vesteuropa har været angrebet eller været udsat for hård pression af en overmægtig modstander. Alt dette skyldes uden tvivl, at de vest-